

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/46/2016
Identifikačné číslo spisu:	1305219662
Dátum vydania rozhodnutia:	26.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1305219662.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Peter Jarkovský - CORYN, Prešov, Jesenná 8, IČO: 32 925 042, zastúpeného advokátom JUDr. Michalom Fecilákom, AK Jesenná 8, Prešov, proti žalovanému Albertina Packaging, spol. s r. o., Bratislava, Hlinícka 1, IČO: 31 374 638, zastúpenému SOUKENÍK-ŠTRPKA, s. r. o., Šoltésovej 14, Bratislava, o zaplatenie 69 798,80 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava III, pod sp. zn. 27Cb 129/2006-347, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. februára 2015, č. k. 2Cob/38/2014-381, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu sa o d m i e t a .
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 25. októbra 2013, č. k. 27Cb/129/2006-347 zamietol žalobu a žalovanému priznal náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak s odôvodnením, že predmetom sporu je zaplatenie zmluvnej pokuty 0,3% zo zaplatenej sumy za každý deň omeškania za oneskorenú dodávku stroja, za obdobie od 29. 06. 2002 do 19. 03. 2003. Žalobca vychádzal z toho, že žalovaný mu mal dodať zariadenie do 120 dní od podpisu zmluvy o dodávke zariadenia z 1. marca 2002, t. j. do 28. 06. 2002. Zariadenie však nemalo byť v tomto termíne dodané, lebo v bode 4. zmluvy o dodávke zariadenia sa dohodli, že žalobca uhradí zvyšok kúpnej ceny v sume 127 000,-- eur oproti avízu o príprave dodávky, pričom v prípade omeškania s platbou sa termín odovzdania a prevzatia zariadenia posúva o rovnakú dobu, o ktorú neboli splnené platobné podmienky. Žalobca mal teda kúpnu cenu zaplatiť vopred, ešte pred dodaním zariadenia. Žalobca celú kúpnu cenu žalovanému nikdy nezaplatil, preto sa žalovaný nemohol dostať do omeškania s dodaním zariadenia.

3. Strany sa v dodatku č. 1 k zmluve o dodávke zariadenia dohodli, že žalobca môže zabezpečiť financovanie zariadenia prostredníctvom ním vybratej leasingovej spoločnosti. Žalobca uzavrel 17. 10. 2002 leasingovú zmluvu, ktorá nepochybne mení niektoré ustanovenia zmluvy o dodávke, minimálne v časti platobných podmienok a povinnosti previesť vlastnícke právo na kupujúceho. Iba ustanovenia, ktoré svojou povahou neodporujú neskôr uzavretej leasingovej zmluve, zostali v platnosti. Podľa čl. 4. kúpnej zmluvy medzi žalovaným a leasingovou spoločnosťou sa odovzdanie a prevzatie malo uskutočniť

medzi žalobcom a žalovaným v čase a mieste dohodnutom medzi nimi, avšak nie skôr ako leasingový nájomca, v súlade s leasingovou zmluvou a všeobecnými leasingovými podmienkami uhradí pripísaním na účet kupujúceho (leasingovej spoločnosti) preddavkovú faktúru v plnej výške, alebo uhradí na základe splnomocnenia daného mu kupujúcim zálohu na leasingové splátky na účet predávajúceho (žalovaného). Toto ustanovenie je v súlade s čl. 5 dodatku č. 1 k zmluve, podľa ktorého v prípade financovania prostredníctvom vybranej leasingovej spoločnosti je oprávneným na prevzatie žalobca. Táto skutočnosť preukázateľne nastala až 17. 10. 2002, kedy žalobca uzavrel leasingovú zmluvu a zálohy, dovtedy zaplatené žalobcom, boli započítané ako záloha na budúcu kúpu predmetu leasingu. Z uvedeného súd dospel k záveru, že ak zariadenie bolo dodané 09. 10. 2002, bolo dodané včas, dokonca skôr, ako bolo dohodnuté. Pred uzavretím leasingovej zmluvy nemohlo byť zariadenie dodané žalobcovi a žalobca si nemohol nárokovať dodanie zariadenia pred uzavretím leasingovej zmluvy. Preto ani po uzavretí dodatku č. 1 sa žalovaný nedostal do omeškania a žalobcovi nevzniklo právo na zmluvnú pokutu.

4. Súd ďalej uviedol, že žalobca sa nedostal do omeškania ani so splnením povinnosti nainštalovať zariadenie a uviesť ho do prevádzky. Inštalácia mala byť vykonaná okamžite po dodaní, prípadne podľa dohody so žalobcom. V deň dodania zariadenia žalobca nemal k dispozícii fóliu a ani produkt na balenie, lebo si myslel, že nebolo jeho povinnosťou zabezpečiť fóliu, ani produkt na balenie. Z toho dôvodu sa inštalácia 09. 10. 2002 nevykonala. Žalobca netrval na vykonaní inštalácie zariadenia a jeho uvedení do prevádzky bez fólie a produktu. K dohode strán o termíne inštalácie nedošlo, žalobca ani nežiadal od žalovaného vykonať inštaláciu stroja v niektorý nasledujúci deň. Zo správania strán vyplynulo len to, že inštalácia sa mala vykonať potom, ako si žalobca zabezpečí fóliu a produkt. V nasledujúcom období niekoľkých týždňov alebo mesiacov si žalobca zohnal fóliu a 16. 12. 2002 napísal žalovanému list, ktorým ho vyzval nainštalovať zariadenie v čo najkratšom čase, resp. do konca roka. Žalovaný vykonával inštaláciu v primeranej lehote v dňoch 08. 01. - 11. 01. 2003. Na dohodnutý maximálny objem sáčkov 550 ml. stroj po inštalácii fungoval bezchybne. Následné urgencie zo strany žalobcu boli len opakovaním tej istej požiadavky, bez zohľadnenia inštalácie vykonanej v dňoch 08. 01. - 11. 01. 2003. Žalobca neskôr ani neumožnil žalovanému prístup k stroju. Takisto následné reklamácie boli nekonkrétne a zrejme len účelové, lebo žalobca údajné vady vôbec nepopísal ani neuviedol, ako sa prejavujú. Súd dospel k záveru, že žalobca nemal záujem vykonať inštaláciu ihneď po dodaní zariadenia a ani neskôr neposkytol žalovanému potrebnú súčinnosť.

5. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalovaný sa nedostal do omeškania s inštaláciou zariadenia a ani neporušil zmluvné povinnosti, preto žalobu zamietol.

6. Na odvolanie žalobcu vo veci rozhodol Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozsudkom z 24. februára 2015, č. k. 2Cob/38/2014-381 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 688,81 eur na náhradu trov odvolacieho konania.

7. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie potom, čo jeho predchádzajúci rozsudok bol odvolacím súdom zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Ďalej uviedol, že žalobca nepreukázal, žeby zo strany žalovaného došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti, ktorá je sankcionovaná zmluvnou pokutou. Z vykonaného dokazovania je zjavné, že žalovaný sa nedostal do omeškania s dodaním zariadenia v zmysle zmluvy z 01. 03. 2002.

8. Podľa čl. 5 zmluvy v znení dodatku č. 1 zhotoviteľ je povinný dodať objednávateľovi zariadenie podľa bodu 3 do 120 dní od podpisu zmluvy. V prípade nedodržania termínu dodávky má objednávateľ právo na zmluvnú pokutu vo výške 0,3% zo zaplatenej sumy za každý deň omeškania. Objednávateľ môže zabezpečiť financovanie zariadenia prostredníctvom ním vybranej leasingovej spoločnosti. Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade financovania zariadenia prostredníctvom vybranej leasingovej spoločnosti je oprávneným na prevzatie zariadenia objednávateľ. Zariadenie bude objednávateľovi odovzdané v stave schopnom prevádzky, a to po vykonaní inštalácie a po uvedení zariadenia do prevádzky. Inštalácia zariadenia bude vykonaná okamžite po dodaní zariadenia, prípadne podľa dohody s objednávateľom. V

konaní bolo listinnými dôkazmi preukázané, že 17. 10. 2002 uzavrel žalobca ako leasingový nájomca so spoločnosťou VB LEASING SK, spol. s r. o., leasingovú zmluvu č. LXF/02/80246 na predmetné zariadenie. V ten istý deň uzavrel žalovaný so spoločnosťou VB LEASING SK, spol. s r. o., kúpnu zmluvu s výhradou spätného predaja na tovar uvedený v zmluve a v leasingovej zmluve. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nebol schopný uhradiť kúpnu cenu v zmysle zmluvy o dodávke zariadenia, preto si zvolil spôsob financovania cez leasingovú zmluvu.

9. V konaní nebolo sporné, že žalobca fakticky prevzal predmet leasingu spolu so záručným listom a návodom na obsluhu a údržbu dňa 09. 10. 2002, čoho dôkazom je Protokol o prevzatí predmetu leasingu k LZF/20/80246. Žaloba bol oboznámený pri prevzatí zariadenia s jeho obsluhou, údržbou, technickými a záručnými podmienkami. Predmet prenájmu prevzal bez zjavných chýb a poškodení, v dobrom stave, ktorý zodpovedá jeho požiadavkám.

10. Leasingová zmluva nepochybne zmenila ustanovenia zmluvy o dodávke v časti platobných podmienok a povinnosti prevedenia vlastníckeho práva na kupujúceho, pretože neprichádzalo by do úvahy, aby došlo k zaplateniu ceny žalovanému podľa zmluvy z 01. 03. 2002, alebo dodatku č. 1 z 07. 05. 2002 a aby neskôr kúpnu cenu žalovanému zaplatila leasingová spoločnosť a žalobca platil leasingové splátky leasingovej spoločnosti podľa zmluvy zo 17. 10. 2002. Rovnako bolo preukázané, že kúpna cena bola uhradená v plnej výške žalovanému až 18. 10. 2002 na základe faktúry č. 667/2002, ktorú žalovaný vystavil leasingovej spoločnosti na zaplatenie zvyšku kúpnej ceny 6 670 400,-- Sk, po odpočítaní zálohy v sume 2 653 000,-- Sk. Dôkazom o platbe je výpis z účtu žalovaného.

11. V deň dodania zariadenia žalobca nemal k dispozícii fóliu zodpovedajúcu kvalitatívnym požiadavkám určených žalovaným a ani produkt balenia. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že k dohode o termíne inštalácie nedošlo a žalobca ani nežiadal vykonanie inštalácie v dňoch nasledujúcich po dodávke. Žiadal až listom zo 16. 12. 2002 a inštalácia bola vykonaná v dňoch od 08. 01. 2003 - 11. 01. 2003 a z dôvodu nedostatočnej súčinnosti zo strany žalobcu došlo k podpisu odovzdávajúceho a preberajúceho protokolu 20. 02. 2003.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

13. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Žiadal zrušiť rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

14. Prípustnosť dovolania zdôvodnil ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p. Odňatie možnosti konať pred súdom vidí najmä v tom, že sa odvolací súd nevysporiadal s kľúčovými odvolacími námietkami žalobcu a vec uzavrel vyjadrením, že sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal porušenie zmluvnej povinnosti žalovaným, ktorá by bola sankcionovaná zmluvnou pokutou. Podľa názoru dovolateľa odvolací súd pochybil, keď sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, lebo podľa čl. 4 zmluvy o dodávke zariadenia, v prípade omeškania prevedenia platieb sa termín odovzdávania a prevzatia zariadenia posúva o rovnakú dobu, o ktorú neboli splnené platobné podmienky, sa pre omeškanie úhrady sumy 50 000,-- eur od 21. 06. 2002 do 19. 09. 2002 termín dodávky zariadenia posunul o 91 dní.

15. Podľa čl. 5 zmluvy o dodávke zariadenia bol žalovaný povinný dodať žalobcovi zariadenie do 120 dní od podpisu zmluvy, t. j. do 28. 06. 2002. Z dôvodu omeškania sa úhrady časti kúpnej ceny v sume 50 000,-- eur zo strany žalobcu o 91 dní, sa termín dodania zariadenia posunul taktiež o 91 dní, t. j. z 28. 06. 2002 na 27. 09. 2002. Tvrdí, že aj keď na prevzatie zariadenia od leasingovej spoločnosti bol oprávnený žalobca, žalovanému nič nebránilo, (aj keď bolo zariadenie realizované cestou leasingovej spoločnosti), dodať zariadenie v stanovenej lehote. Preto za nepreskúmateľné považuje tvrdenie odvolacieho súdu, že v konaní nebolo sporné, že žalobca fakticky prevzal predmet leasingu spolu so záručným listom... a že žalobca bol oboznámený zároveň pri prevzatí zariadenia s jeho obsluhou, údržbou, technickými a záručnými podmienkami, predmet prenájmu prevzal bez zjavných chýb a

poškodení, v dobrom technickom stave, ktorý zodpovedá jeho požiadavkám, pretože podľa zmluvy o dodávke zariadenia, zariadenie malo byť dodané: v stave schopnom prevádzky, a to po vykonaní inštalácie a uvedení zariadenia do prevádzky, odskúšaní funkčnosti zariadenia, zaškolenia pracovníkov žalobcu na obsluhu zariadenia a dodania sprievodnej dokumentácie k zariadeniu. Podľa žalobcu je nesporné, že žalovaný mal splniť všetky podmienky uvedené v čl. 3. A tieto podmienky dohodnuté v čl. 3 zmluvy o dodávke zariadenia, žalovaný nesplnil. Preto ani tzv. „oboznámenie sa“ žalobcu s obsluhou, údržbou... zariadenia, nemožno považovať za riadne splnenie zmluvných podmienok v zmysle zmluvy o dodávke zariadenia.

16. Za nepreskúmateľné tvrdenie odvolacieho súdu považuje aj to, že v deň dodania zariadenia (09. 10. 2002) žalobca nemal k dispozícii fóliu zodpovedajúcu kvalitatívnym požiadavkám určeným žalovaným a produkt balenia, bez ktorých nebolo možné uviesť stroj do prevádzky, pritom odvolací súd neuviedol, podľa akého článku zmluvy o dodávke zariadenia k takémuto tvrdeniu došiel a ničím neodôvodnil námietku žalobcu, že to nebolo jeho povinnosťou. Ďalej sa odvolací súd nevysporiadal s tvrdením žalobcu, že on si voči žalovanému splnil to, čo mu vyplynulo z čl. 7 zmluvy o dodávke, keďže pre výrobu zariadenia žalobca dodal žalovanému 20 kg produktu a 1 kotúč fólie a pre inštaláciu stroja na vlastné náklady zabezpečil žalovanému kompletnú elektroinštaláciu, prípoj tlakového vzduchu 6 Bar, spotreba 2 N 1/s.

17. Dovolateľ ďalej tvrdí, že odvolací súd nedal žiadnu odpoveď ani na námietky žalobcu, že písomne vyzýval žalovaného na dodanie zariadenia v stave schopnom prevádzky, čo vyplýva z listov žalobcu zo 16. 12. 2002 a z 20. 01. 2003 a taktiež aj zo samotného odovzdávacieho a preberacieho protokolu z 20. 02. 2003, v ktorom žalobca namietal, že zariadenie nespĺňa parametre deklarované žalovaným. Skutočnosť, že žalovaný bol v omeškaní s dodaním zariadenia, bolo o. i. preukázané listom žalovaného z 29. 01. 2003, v ktorom uviedol, že zariadenie neodovzdal a že na inštaláciu nastúpi zajtra, t. j. 30. 01. 2003.

18. Za úplne nepreskúmateľné považuje tvrdenie súdu, že z dôvodu nedostatočnej súčinnosti zo strany žalobcu napokon došlo k podpísaniu odovzdávacieho a preberacieho protokolu dňa 20. 02. 2003, lebo odvolací súd neuviedol, ktoré konkrétne články v zmluve o dodávke zariadenia neboli zo strany dodržané, resp. porušené.

19. Dovolateľ tvrdí, že súdy v konaní interpretovali a aplikovali právne normy tak, že sú zjavne protirečivé, popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky a sú v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti. Takzvané opomenuté dôkazy, t. j. dôkazy, o ktorých nebolo v konaní sudcom rozhodnuté, príp. dôkazy, ktorými sa súd pri postupe podľa voľného hodnotenia dôkazov nezaoberal, skoro vždy založia nielen nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia, ale súčasne tiež jeho protiústavnosť. Všeobecný súd je povinný a súčasne tiež oprávnený zodpovedne zvážiť, ktoré dôkazy je treba vykonať, či je potrebné stav dokazovania doplniť a posudzovať dôvodnosť návrhov strán na doplnenie dokazovania. Zásada voľného hodnotenia dôkazov však neznamená, že by súd mal na výber, ktoré z prevedených dôkazov vyhodnotí a ktoré nie, alebo o ktoré oprie svoje skutkové závery a ktoré opomenie.

20. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Navrhol dovolanie žalobcu zamietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania. Žalovaný poukázal na opakované prejednanie veci súdom prvej inštalácie a odvolacím súdom s výsledkom konania vždy v prospech žalovaného. Súdy nikdy nekonštatovali, že by nárok žalobcu bol oprávnený. Preto sa dovolaním žalobca nemôže úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdom prvej inštalácie a odvolacím súdom, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Aj prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav, alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Ďalej uviedol, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov preto nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi konania odňatie účasti konať pred súdom a zakladajúcou tým prípustnosť dovolania.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas a riadne zastúpený dovolateľ, bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal, či je napadnuté také rozhodnutie, proti ktorému je podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku prípustné.

22. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, za účinnosti O. s. p., dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovenia § 236, § 237 a § 238 O. s. p. v znení platnom v čase podania dovolania.

23. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

24. Dovolanie žalobcu smeruje proti rozsudku. Dovolanie proti rozsudku je podľa ustanovenia § 238 ods. 1 až ods. 3 O. s. p. prípustné: ak je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, ak sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, ak ide o potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p.

25. Prípustnosť dovolania žalobcu z uvedených ustanovení nevyplýva. Napadnutý je potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v ustanovení § 238 O. s. p.

26. V zmysle ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p. je dovolací súd povinný prihliadať vždy na procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. Preto sa dovolací súd neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p., ale zaoberal sa aj otázkou, či podané dovolanie je prípustné podľa § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. Toto zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne v ňom vymenované. O vadu v zmysle tohto ustanovenia ide vtedy, ak: a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Iné procesné vady konania alebo nesprávnosti rozhodovania, i keby k nim v konaní došlo, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Je potrebné zdôrazniť, že pre záver o prípustnosti dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení. Rozhodujúci je záver odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

27. Existencia väd v zmysle § 237 písm. a/, b/, c/, d/, e/ a g/ O. s. p. nebola v dovolaní namietaná a ani v dovolacom konaní nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania žalobcu preto z týchto dôvodov nie je daná. Z vymenovaných procesných väd je v dovolaní namietaná vada konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., t. j., že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred ním.

28. Z obsahu dovolania žalobcu vyplýva, že v konaní sa mu mala postupom súdu odňať možnosť konať pred súdom. S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti postupu odvolacieho súdu sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či žalobcovi bola odňatá možnosť konať pred súdom.

29. Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. treba rozumieť procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu v občianskom súdnom konaní priznáva Občiansky súdny poriadok. Musí ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak mohol účastník pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Nie je pritom rozhodujúce, či bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom postupom odvolacieho súdu, alebo v dôsledku postupu súdu prvého stupňa a odvolací súd v tomto smere neurobil nápravu. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá predchádzala rozhodnutiu, ale aj samotným rozhodnutím.

30. Dovolací súd preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu a nezistil, že by postupom odvolacieho súdu bola žalobcovi znemožnená realizácia procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Štruktúra práva na odôvodnenie bola rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O. s. p. Táto norma sa uplatňovala aj v odvolacom konaní (§ 211 ods. 2 O. s. p.). Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre zdôraznil, že odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (IV. ÚS 489/2011). Tento právny názor, ktorý zastáva aj dovolací súd, zahŕňa požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov, ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania (IV. ÚS 350/2009). Po preskúmaní dovolaním napadnutého rozhodnutia dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd rozhodol v súlade s Občianskym súdnym poriadkom a napadnutý rozsudok odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p., teda v súlade s požiadavkou preskúmateľnosti. Súd nie je povinný sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberať všetkými skutočnosťami tvrdenými účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O. s. p.) a účastníkovi musí dať odpoveď na zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery ním namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach.

31. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutočností zistených súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie rozsudok riadne odôvodnil. Odvolací súd spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie v rozhodnutiach reagovali na všetky podstatné argumenty žalobcov a žalovaného.

32. Dovolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 329/04, podľa ktorého súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Všeobecný súd je však povinný na všetky tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky, alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu.

33. K tvrdenému nedostatočnému odôvodneniu dovolací súd uvádza, že judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) považuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia za tzv. inú vadu konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), ktorá prípustnosť dovolania nezakladá. Správnosť takéhoto nazerania na právne dôsledky nepreskúmateľnosti potvrdzujú aj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) o sťažnostiach proti tým rozhodnutiam najvyššieho súdu, ktoré zotrvali na právnych záveroch súladných s R 111/1998 (rozhodnutia ústavného súdu: sp. zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015 a III. ÚS 288/2015).

34. Na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté stanovisko v znení: “Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.”

35. Uvedené stanovisko je publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Dovolací súd dodáva, že je plne opodstatnené aj v prejednávanej veci a obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad vzťahovala druhá veta stanoviska. Dovoláním napadnutý rozsudok uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská procesných strán k prerokúvanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania a právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení.

36. K námietke dovolateľa, že rozsudok odvolacieho súdu a súdu prvého stupňa spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) dovolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 O. s. p., ani o znak rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O. s. p., ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

37. Dovolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, pričom nie je možné skutkové zistenia urobené súdmi prvej a druhej inštancie podrobiť revízií, ani prieskumu hodnotenia nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorého skutkové závery je oprávnený dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd, oprávnený za tým účelom vykonávať dokazovanie (§ 213 O. s. p.). Dovolací súd nemôže preskúmavať správnosť a úplnosť skutkových zistení súdov nižších stupňov už len z toho dôvodu, že na rozdiel od súdu prvej a druhej inštancie nemá možnosť vykonávať dôkazy (prehodnocovať skutkové zistenia možno len na podklade výsledkov vykonaného dokazovania). V dovolacom konaní sa ex offio posudzuje len zákonnosť postupu súdu pri vykonávaní dokazovania (súladiť jeho procesného postupu so zákonom).

38. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, dovolací súd dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu netrpí vadou uvedenou v ustanovení § 237 písm. f/ O. s. p. Rovnako dovolací súd nezistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté inou procesnou vadou taxatívne vymenovanou v § 237 O. s. p.

39. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné.

40. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 C. s. p.).

41. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.